

Права та обов'язки пацієнтів

Права пацієнтів

1. Пацієнт має право на уважне професійне медичне обслуговування, яке здійснюється з розумінням та кваліфікованим персоналом.
2. Пацієнт має право знати ім'я та прізвище лікаря та інших медичних працівників, які його лікують. Він має право вимагати приватності та послуги, що відповідають можливостям закладу, а також можливість щодня бачитися з членами сім'ї або друзями. Обмеження на цей тип (так званих безперервних) візитів можуть бути встановлені лише з вагомих причин.
3. Пацієнт має право отримати від свого лікаря інформацію, необхідну для прийняття рішення про згоду на будь-яку нову діагностичну або терапевтичну процедуру, до початку її проведення. За винятком випадків гострої небезпеки пацієнт повинен бути належним чином проінформований про можливі ризики, пов'язані з процедурою. Якщо існує декілька альтернативних методів лікування, або якщо пацієнт запитує інформацію про альтернативні методи лікування, він має право бути проінформованим про них.
4. У межах, дозволених законом, пацієнт має право відмовитися від лікування та бути проінформованим про наслідки свого рішення для стану здоров'я.
5. Під час амбулаторного та стаціонарного обстеження, лікування та догляду пацієнт має право на те, щоб у зв'язку з лікуванням максимально враховувалися його приватне життя та відчуття соромливості. Аналіз його захворювання, консультації та лікування є конфіденційними і повинні проводитися делікатно. Присутність осіб, які не беруть безпосередньої участі у лікуванні, має бути узгоджена з пацієнтом.
6. Пацієнти мають право очікувати, що всі документи та записи, які стосуються їхнього лікування, будуть розглядатися як конфіденційні. Захист інформації про пацієнта також повинен бути забезпечений у випадках комп'ютерної обробки.
7. Пацієнт має право очікувати, що лікарня буде, в міру своїх можливостей, адекватно задовольняти запити пацієнта на медичну допомогу, що відповідає характеру його захворювання. В разі необхідності пацієнт може бути переведений або перевезений до іншого лікувального закладу після надання повного обґрунтування та інформації про необхідність такого переведення та інформації щодо інших альтернатив.
8. Пацієнти мають право очікувати, що їх лікування буде здійснюватися з адекватною безперервністю. Він має право заздалегідь знати, які лікарі доступні для нього, в який час і в якому місці. Після виписки пацієнт має право розраховувати на те, що лікарня визначить порядок дій, за допомогою якого його лікар буде продовжувати інформувати його про те, яким буде його подальше лікування.
9. Якщо лікар прийняв рішення про нестандартну процедуру або експеримент, пацієнт має право на детальне і зрозуміле пояснення щодо таких дій. Письмова інформована згода пацієнта є умовою для початку нетерапевтичних і терапевтичних досліджень. Пацієнт може вийти з експерименту в будь-який час, в тому числі без пояснення причин, після того, як його проінформують про можливі наслідки такого рішення для здоров'я.
10. Пацієнт наприкінці життя має право на делікатний догляд з боку всіх медичних працівників, які повинні поважати його бажання, якщо такі не суперечать чинному законодавству.
11. Пацієнт має право та обов'язок знати та дотримуватися правил, що діють у закладі охорони здоров'я, де він перебуває на лікуванні (розпорядок лікарні). Він має право

перевіряти свій рахунок і вимагати обґрунтування окремих витрат, незалежно від того, хто оплачує рахунок.

Етичний кодекс «Права пацієнтів» був запропонований, сформульований та затверджений Центральним етичним комітетом Міністерства охорони здоров'я Чеської Республіки і оголошений чинним 25 лютого 1992 року.

Обов'язки пацієнта

При наданні медичних послуг пацієнт зобов'язаний:

- a) дотримуватися запропонованої індивідуальної процедури лікування, якщо він надав згоду на надання медичних послуг,
- b) дотримуватися внутрішніх правил (розпорядку) лікарні,
- c) відшкодувати закладу вартість медичних послуг, які не покриваються або частково покриваються державним медичним страхуванням або іншими джерелами та які були надані за згодою пацієнта,
- d) правдиво інформувати лікуючого медичного працівника про поточний стан свого здоров'я, включаючи інформацію про інфекційні та заразні захворювання, медичні послуги, надані іншими постачальниками медичних послуг, вживання лікарських засобів, в тому числі вживання речовин, що викликають звикання, та інші факти, що мають відношення до надання медичних послуг,
- e) не вживати алкоголь або інші речовини, що викликають залежність, під час госпіталізації та пройти, за рішенням лікуючого лікаря, в обґрунтованих випадках, обстеження, щоб довести, що він (не) перебуває під впливом алкоголю або інших речовин, що викликають залежність.

Обов'язки, передбачені пунктами c) і d), покладаються на законного представника пацієнта. Законний представник пацієнта зобов'язаний створити умови для виконання пацієнтом своїх обов'язків.

Пацієнт, законний представник пацієнта, особа, визначена пацієнтом, близька пацієнту особа або особа із спільного домогосподарства зобов'язані підтвердити свою ідентичність документом, що посвідчує особу, на вимогу постачальника медичних послуг або медичного працівника, через якого постачальник надає пацієнту медичні послуги. Особа, яка претендує на отримання інформації про стан здоров'я пацієнта відповідно до цього закону або іншого нормативно-правового акта, а також особа, яка має намір відвідати госпіталізованого пацієнта і не є особою, зазначеною в попередньому реченні, також зобов'язана пред'явити документ, що посвідчує її особу. У випадку іноземців особа повинна бути підтверджена закордонним паспортом або іншим документом, що посвідчує особу. Якщо медичний працівник має сумніви щодо того, чи є особа близьким родичем, близька особа повинна засвідчити цей факт за допомогою офіційної заяви, в якій вона вказує свої контактні дані та номер посвідчення особи; ця офіційна заява є частиною медичної документації. В разі відмови надати документ, що посвідчує особу, медичний працівник може відмовити в наданні запитуваної інформації або у відвідуванні госпіталізованого пацієнта.

Права та обов'язки законного представника відповідно до чинного законодавства мають також опікуни або інші особи, які здійснюють догляд за дитиною, орган управління або уповноважена ним особа дитячого будинку для дітей віком до трьох років, навчального закладу для здійснення виховання інтернатного типу або у виховній колонії чи закладу соціального обслуговування, що надає послуги проживання, якщо виховання інтернатного типу або у виховній колонії призначено судом, або закладу для дітей, які потребують негайної допомоги, якщо відповідні діти передані на піклування до такого закладу на підставі рішення суду.